

fra et Mindretal i Commissionen. — Det ærede 4de Sædevalgte Medlem (S. C. Jacobsen) gjorde ved § 31 den Bemærkning, om det dog ikke vilde være rigtigst, at der i Loven kom til at staae, at naar en Bygning blev nedrevet, saa skulde det ansees som Brandstade. Dette har ogsaa været foreslaaet af Commissionen, men man har ikke fundet det rigtigst at optage en saadan Bestemmelse, fordi det er meget tvivlsomt, hvorvidt man igjennem en saadan indirecte kunde faae paalagt Foreningerne en Forpligtelse til at erstatte den forsilkrede Eiendom, som er nedreven, naar de ellers ikke ville overtage en saadan Forpligtelse. Jeg troer ikke, at man vil opnaae noget Væsentligt ved at indsætte en saadan Bestemmelse i Loven, og derfor er den ubeladt. — Jeg troer ikke, at Lovens § 38, saaledes som den er affattet, vil kunne indeholde nogensomhelst Hindring for, at der træffes en saadan almindelig Aftale mellem Brandvæsenets Bestyrelse, Kjøbenhavns Communalbestyrelse og de militaire Ministerier om, hvorledes den Hjælp, der under større Udebrande skal heds fra de militaire Autoriteters Side, kan faaes. Jeg forudsætter endog, at det er Noget, der ligesvem fra begge Sider maa ønskes, at der paa denne Maade tilveiebringes en Regel, som let vil kunne følges i de enkelte Tilfælde. Jeg troer ikke, at det er nødvendigt i Loven at udtale Mere derom, end det, der allerede staaer. — At der vil finde en Conference Sted med Magistraten i de Tilfælde, hvor Justitsministeriet kunde ønske at gjøre Forandringer i Bestemmelserne med Hensyn til visse Næringsgrene, er en Selsfølge; det er i den Grad en Selsfølge, at jeg føler mig overbevist om, at Ministeriet ikke vil gjøre en saadan Forandring, uden at den er begrundet i en Indstilling fra Communalbestyrelsen. — Ved § 8 gjorde den ærede 6te Landskingsmand for 1ste Kreds (Bloug) opmærksom paa, at der efter hans Mening var en Modstrid mellem denne Paragraph og den Bestemmelse, der indeholdes i Loven af 2den Marts 1861 om Brandpolitivæsenet paa Landet § 13. Jeg indrømmer, at, naar man seer paa den nævnte Lov, saa er der i den en modsat Bestemmelse mod hvad der her er foreslaaet, men der er ingen Modsigelse her i selve Lovudkastet, forsaavidt Bestemmelsen nemlig er

fuldkommen reciprok. Den Skade, som en Landcommunes Medsaber lide ved, at de blive sendte til Kjøbenhavn, vil blive den erstattet, og omvendt; der er altsaa fuldkommen Reciprocitet, og det turde vel være, at Forholdene her i Kjøbenhavn og i Omegnen ere af den Bestaffenhed, at man vil finde det fuldstændig rigtigst, at der i den foreliggende Lov fastsættes en anden Bestemmelse end den, der gjælder for Landet. — Den ærede 6te Landskingsmand for 6te Kreds (W. Petersen) gjorde ved samme Paragraph en Bemærkning om, at han syntes, det var en Omvei, naar man fra Landet skulde henvende sig til den Høistcommanderende om at faae Assistance i Udebrandstilfælde. Det er jo af den Slags Ting, som vistnok i Praxis vilde udvikle sig fuldstændig naturligt, men jeg finder det i sin Orden, at det kommer til at staae i Loven, at det er til den Høistcommanderende, man skal henvende sig, som saa igjen kan overdrage Udførelsen til den Commanderende paa Bagten. Den Høistcommanderende bør ganske vist altid være vidende om, naar der fra Kjøbenhavn bortsendes Brandslukningsredskaber; det bør i alt Fald kun være undtagelsesviis, at der uden hans Vidende kan bortsendes saadanne. — Den samme ærede Taler meente, at det var urimeligt, at Brandvæsenet skulde have Tilsyn med, at man lod Brænde, Tørv osv. ligge i Dplag udenfor Huns, men han tænkte, som han ogsaa selv gjorde opmærksom paa, nærmest paa Forholdene i Provinds-kjøbstæderne, som rigtignok i denne Henseende ere meget forskellige fra Forholdene i Kjøbenhavn. For Kjøbenhavns Vedkommende derimod kan jeg ikke paa nogen Maade finde det urimeligt, at man ikke har Lov til ucontrolleret at lade sin større Brændebeholdning staae og fylde Smaagaarde op paa en i mange Henseender generende og i mange Retninger ufor-svarlig Maade. Iøvrigt vil Brandvæsenet naturligtviis ikke lægge nogen Vanskelighed i veien, hvor Forholdene ere af den Bestaffenhed, at de mere ligne Forholdene i Provindserne, som tillade, at Borgerne kunne bevæge sig med større Frihed i forskellige Retninger. — Ved at omtale § 25 troer jeg, at den samme ærede Landskingsmand gjorde sig skyldig i at overse, at der i Spidsen for Paragraphen staaer: Vær-